

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดทางหลวงจังหวัด สายเขตบางกะปี _ผ่านทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๔ - บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๖๘ เป็นทางหลวงที่ห้ามมิให้ดำเนินการอย่างใคอย่างหนึ่ง ในที่ดินริมเขตทางหลวง

พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๖ เบ็นบีที ๓๘ ในรัชกาลบั้งจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดทางหลวงจังหวัด สายเขตบางกะบื ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๔ – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข เป็นทางหลวงที่ห้ามมิให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เขตทางหลวง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ๔๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด ทางหลวงจังหวัด สายเขตบางกะปี–ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๔– บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๒๖๘ เป็นทางหลวงที่ห้ามมิให้ดำเนิน การอย่างใดอย่างหนึ่งในที่ดินริมเขตทางหลวง พ.ศ. ๒๕๒๖"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ทางหลวงจังหวัด สายเขตบางกะบี — ผ่านทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๓๔ — บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๖๔ เป็น ทางหลวงที่ห้ามมิให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในที่ดินริมเขตทางหลวง ตามข้อ ๔๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ทั้งนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก ผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตริว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. คิณสุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

ฉบับพีเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา

คุย เทคเถเทา คุย

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มีความ จำเป็นจะต้องควบคุมทางเข้าออกทางหลวงเพื่อให้การจราจรบนทางหลวงเป็นไปโดย รวดเร็วและสะดวก หรือเพื่อความปลอดภัยในการจราจรบนทางหลวงจังหวัด สาย เขตบางกะบี่ - ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๔ - บรรจบทางหลวงจังหวัดหมาย เลข ๑๒ ๘ สมควรห้ามมิให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในที่ดินริมเขตทางหลวง สายดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๔ แห่งประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒៩๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็น ต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้